

1867-04-04

AFSENDER

Janus la Cour

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning:

Foto 1 indeholder s. 4 og 1

Foto 2 indeholder s. 2 og 3

Foto 3 indeholder s. 5 og 8

Foto 4 indeholder s. 6 og 7

Afsendersted:

Firenze

Arkivplacering:

Mappe 11 nr. 02 a-b

DOKUMENTINDHOLD

Lykønskings-brev fra Firenze i anledningen af P.C. Skovgaards fødselsdag. Janus La Cour skriver om sit arbejde. Han skriver om hvad han har set i Firenze, hvilke kunstnere han er optaget af, samt at han ser frem til at komme hjem.

TRANSSKRIFTION

Firenze 4 April 1867.

Gode Hr Skovgaard!

Rigtignok burde mit Brev være i Rosenvænget idag, istedetfor at blive skrevet i Firenze, men jeg haaber de vil undskylde Forsinkelsen, og i Anledning af Deres Fødselsdag idag modtage min hjertelige Lykønskning. Af Overskriften har De nu vel allerede sluttet at jeg er paa Hjemrejsen, for en halv Snes dage siden forlod jeg Roma, omendskjønt jeg ikke blev rigtig færdig med mine Vinterarbejder, Grunden er at jeg var kommen til det Punkt enten at forlænge Opholdet i Syden endnu meget længere, eller tage det overtværs og rejse pludselig afsted. Jeg har allerede i længere Tid, lige siden min

-2-

første Tour i Sabinerbjergene gaaet med et Billede i Hovedet, saadan en varm tør Dag, henover nøgne Strande og derude, vild og øde og ensom, men Tanken kunde ikke vinde rigtig Form, imidlertid begyndte det at kløre sig og midt i Februar begyndte jeg paa et saadant ? Billede, maaskee temmelig stort, da jeg jo ikke havde saa meget Studium eller Kjendskab til et saadant Motiv, som der vistnok fordres for at give Billedet Fylde. Jeg arbeidede paa Kraft en 3 Ugerstid, men saa var jeg ogsaa opslidt og al min Lyst til dette Billede var forbi, jeg indsaa jeg kunde ikke løse denne Opgave uden at tage en hel Del Studier til det, og naar jeg tog ud i Bjergene for at gjøre det, da var jeg vis paa,

-3-

at jeg vilde have det helt anderledes, og derfor kasserede jeg det, og for ikke at vakle og vrøvle spændte jeg det af Rammen og satte det op i en Andens Værksted, der staar det nu, og jeg har egentlig ikke fortrudt det, thi jeg er saa træt og længes inderlig efter de hjemlige Egne. Paa den anden Side var det nær ved at jeg kunde have faaet Lyst til at blive hernede et Aar eller to endnu, thi et dejligt Land er det jo, og Fylde og Friskhed har jo rigtignok Livet i Roma i høj Grad; nu begyndte ogsaa Motiverne at vælte ind paa mig, istedetfor at jeg tidligere stadig havde tænkt paa Dansk, jeg mener med Hensyn til Motiver, saa begyndte jeg nu virkelig at Tænke paa italiensk, men

-4-

ved siden heraf laa dog en stærk Længsel efter Hjemmet, en Følelse af at kun hjemme kunde jeg faa rigtig Ro til nu at begynde ligesom fra for igjen. Hvorvidt jeg nu virkelig har havt nogen egentlig Nytte af denne Reise, ja det er vel vanskeligt for mig at sige, noget slukøret kommer jeg jo nok hjem, mine Arbejder er jeg rigtignok ikke tilfreds med, og den gamle Vise, med Haabet til Fremtiden, den bliver jeg nu snart for gammel til at synge, skjønt jeg ikke har Andet at gjøre, imidlertid Mod og Lyst til rigtig at tage fat naar jeg kommer hjem paa Tordenskyer, Rugmark, Bøgeskov og Bølger det har jeg, og derved faaer jeg lade mig nøje. Jeg vilde nu gjerne sende Dem en Hilsen fra den skønne Stad ved Arno, men jeg veed ikke, hvor jeg skal be

-5-

gynde, min første Gang, da jeg henimod Aften var kommen her til Staden var naturligviis til Domkirken, og jeg blev og bliver hver Gang jeg spadserer derhen og det er næsten daglig, stadig slaet af det Spil og Liv og Ynde i denne mægtige Bygning, især er jo Klokketaarnet vidunderlig fint og skjønt; Hvorhen man gaaer er der jo Noget at see paa i denne underlige By, paa Grund af Gigt i Nakken har jeg ikke faaet Strozzi rigtig beseet endnu, thi Gaden er saa smal, at man rigtignok maa bøje sig stærkt tilbage for at see denne Bygning, og som sagt min overnævnte Svaghed vanskeliggjør denne Bevægelse. Fra Malerisamlingerne, hvor jeg daglig tilbringer en 5 á 6 Timer, har jeg vel ogsaa mange en Hilsen til Dem, især havde jeg længtes efter de to Landskabslige

-6-

Ting af Rubens, da jeg, med Undtagelse af et Par Smaating i Paris, ikke har seet noget Landskab af ham, og derimod hørt saa meget derom, ja det er kostelige Ting, jo mere jeg seer paa dem jo kjærere bliver de mig, om dem som om meget Andet vil jeg imidlertid ikke skrive, men opsætte til mundtlig Drøftelse, hvilket jeg haaber omtrent vil skee om en Maanedstid. Her er et deiligt Billede af Dubbalo som De maaske ogsaa husker, det hænger i Palazzo Pitti. Jeg standsede paa Vejen hertil fra Roma i Perugia, og havde en deilig Dag der, man har samlet en del sammen fra Kirker og Klostre og deraf lavet et lille Galleri af den umbriske Skole. og Om Eftermiddagen saa jeg i et Kloster lidt uden for Byen nogle Billeder af Perugino, som glædede mig meget, ja

-7-

her i Kunstakademiet er der da ogsaa et kosteligt Billede af ham. Idet hele taget jeg kan saa godt gaa ind paa Alt før Rafael, men Alt det som kommer efter den store Tid, disse Caraccin o.s.v. ja den er jeg næsten bange for,

jeg tør ikke sige mere om den for, ikke at forsnakke mig. Ogsaa for store Bousgaard og store Byer begynder jeg at faa en uhyggelig Rædsel, naar jeg derfor nu bliver færdig her i Firenze, faaer seet lidt paa Francia i Bologna, været i Venezia, faaet rigtig set paa Leonardo i Milano, saa stikker jeg med stor Fart over Alperne, reiser med Feltog igjennem Tydskland, ogsaa, ja saa er det gjort. Vil De nu hilse Alle, som bryde Dem om en Hilsen fra mig, gid jeg maa træffe Alt vel i Rosenvænget, naar jeg kommer.

De venligste Hilsner til Deres Kone, Bør

-8-

nene, Zacho og selv være De hjertelig hilset

Med Højagtelse Deres forbundne

Jannus la Cour

end Vidne først den Dag en stærk Sængel
efter Gjærmend, en Sælde af et kær kjæ
me kendt og for rigtig de til en at
bragte Ligeform for for siggen.
gjærmend og en vinkelig for først nogen
særlig Nytte af den Lige, ja det
er vel vanskeligt for mig at sige, men
gæt først kommer jeg jo nok hjem,
minne Ligeform er jo rigtig nok ikke til
føde med, og den gamle Sids, men
født til den tid, den bliver jo
en først for gammel til at sige, stjer
jo ikke for andet et gæve, indtil det
med og det til rigtig et bage det med jo kom
med hjem for den tid, den kommer, Ligeform
og Sids. At for mig, og den først for
lad mig sige. Jeg vilde en gæve først
den en fælles fra den stjerne Tid med
den, men jeg er ikke for jo skal be.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe II Nr. 24

Friense 4 April 1867.

Gode for Oksang!

Rigtig nok kunde mit Læs som
i Ligeform angik idag, i det første et bliv
skend i Friense, men jeg føler de
vil indtækt Ligeform, og i andet
ning af den Tidstid idag med den
minne fælles Ligeform. Af den
første for de en vel allene først
det at jeg er en Ligeform, for en
føle den Dag den føde jo den
omvendt det jo ikke den rigtig først
med minne Vintertid, Gæve
er at jeg var kommen til det første
inden at føde Ligeform i Nye med
en meget længere, eller bage det over.
hvore og vige glædelig efter. Jeg for
allene i længere Tid, Ligeform min

første Lær i Tabernaklet gaaet
med et Lilled i Jernst, faaen en
narm for Dag, fænnas de reager
Vindueg Dørst, vilde og alle gaaen
men Dørstas kind ikke vilde rigtig
Jone, imidlertid begynde de at klem
fj. og milt i Tabernaklet begynde de gaa
et forandret Lilled, maatte
kennelig stord, da de jo ikke fandt
faa meget Dørstas eller Dørstas
til et forandret Motus, fænnas de vilde
nok forandret for et gaa Lilledt Lylde.
Jeg adskilte dem Dørstas en 3 Uger sid
men fænnas de jo ogsaa afstodt og al
min Lylde til alle Lilledt nok forbi,
jeg indfænnas jeg kindt ikke Lylde Dørst
Oggen uden at tage en fænnas Dørst
Dørst til de, og naar de tog ind i Lylde
en for et gaa de, da var de ind gaa,

at de vilde fænnas de fænnas andelst, og
Dørstas Lylde de de, og fænnas ikke at
vælte og vilde fænnas de de af fænnas
min og fænnas de de i en andelst Dørst
stord, de stord de min, og de fænnas
egentlig ikke forandret de, fænnas de
min fænnas og Lylde indvilig afstodt de
fænnas Lylde. fænnas de andelst Dørst
var de de var ind at de kindt fænnas fænnas
Lylde til et blinde fænnas et andelst
to andelst, fænnas at Dørstas Lylde de de
de, og Lylde og fænnas fænnas fænnas
nok Lylde i fænnas i fænnas fænnas, min
begynde afstodt Motusum et vilde ind
gaa min, fænnas de de kindt fænnas fænnas
fænnas kindt gaa Dørst, de min ind
fænnas de Motusum, fænnas begynde de
min kindt et kindt gaa indvilig, min

nu, Læse og læs, som i første filst,
med færdigst, den forbrændt
Læse la paut.

gød, min første Gang, da jeg første
læste, som kommer, for til Næste var
naturligvis til Dødsstøtten, og jeg blev
og bliver for Gang jeg første Læse,
og det er udsten, daglig, stædig, paut
at det Ogil og Læse og Gød i den nye
lige Læse, i det er jo Dødsstøtten
vidundelig, paut og stædig, første man
gæde, og jo Næste et for i den nye
lige Læse, som Gød af Gød i Næste
jeg ikke paut Dødsstøtten, i det er
Læse Gød, og for paut at man i det nye
med lige jo stædig, tilbage, for et for
den nye Læse, og for paut som
Læse Næste, som Læse Læse.
Den Næste, som Læse, for jo stædig til
Læse, og 5 i 6 Læse, for jo Næste
Læse, og paut til den, i det paut
jeg Læse, efter de to Læse.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 11 Nr. 2 B

ting af Litterat, da jeg, med Tustagstje
af et fjer Sæcting i Paris, ikke for
for noget Landskab af fjer, og skinnend kan
for for meget drømme, ja det er kostelig, men
ting, jo mere jeg ser, og den jeg kjender, dis
er blide de mig, om den som om noget
Andet vil jeg imidlertid ikke skrive, men
afgøtte til uendelig drøftelse, hvilket jeg
fælt omkring vil ofte om en Maaned, og
lid. Jeg er et dygtigt Lilled af Dittels
som de smukkeste og fjer, det fanger i
Palazzo Pitti. Jeg staaer og ser
for til for Roma i Perugia, og fjer
dygtig dag der, men for fjer om det
Tannum for Kirker og Kloster og det
lovst et lille Galsi af den smukke
Thede, og om eftermiddagen for jeg i
et Kloster lidet om for Lige nogle Lilled
af Perugine, som glædet mig meget, ja
for i Kunstskolen er det, da og for et Biste
ligt Lilled af fjer. Det fjer begynder
kan for gæst og ind og det for Lapid
Allt det som kommer efter den fjer
ja den er jo
jeg har ikke fjer
og den, for ikke et forfærdigt mig. Og
for for fjer Lungeend og fjer Lunge
gjæder jeg et fjer en udfølgelig Lapid, men
for det vil blive fjer for i Firenze
for fjer lidet for Francia i Bologna
for i Venezia, fjer rigtig for for L
nardo i Milano, for stikker jeg med fjer
for om Algeme, og for med fjer ig
men fjer, og for, ja for det fjer
for det vil fjer Alle, som fjer den
om en fjer fjer. Jeg for mig
Allt om i fjer om jeg kommer
for om fjer, fjer til det fjer, fjer